

۱۳۶۰-۷۸۷
نمره نشست

بررسی فقهی و حقوقی حکم دیه جراحات پزشکی

تألیف:

میرزا حسین مرادی کوپانی

جمعیت علمی و فرهنگی مجد

سرشناسه	: مرادی کوپایی، عبدالحسین
عنوان و نام پدیدآور	: بررسی فقهی و حقوقی حکم دیه جراحات پزشکی
عبدالحسین مرادی کوپایی	:
تهران: مجد، ۱۳۹۴.	: مخصوص نشر
۹۷۸-۶۰۰-۱۹۳-۴۹۱-۹	: شاپک
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: دیات
موضوع	: دیات - ایران
موضوع	: پزشکی (فقه)
موضوع	: پزشکی - قوانین و مقررات - ایران
رده بندی کنگره	: BP195/7/4 ب/۹
رده بندی دیوبی	: ۲۹۷/۳۷۵
سیمار سایشناهی	: ۴۰۰۴۰۴۶

هرگونه تک آن یا غیر از کتاب بدون اجازه پدیدآورنده، یا ناشر خلاف قانون، شرع و اخلاقی است.
وارد خلف را به دفتر مرکزی «مجد» گزارش فرماید.

بررسی فقهی وحقیقی حکم دیه جراحات پزشکی

تألیف دکتر عبدالحسین مرادی کوپایی

نشانه ات ب جد

چاپ اول : ۱۳۹۴ تعداد: ۵۰۰ نسخه

حق چاپ محفوظ و مختص «مجد» است.

دفتر مرکزی

تهران، میدان انقلاب، خیابان وحدت نظری، تقاطع ۱۲ روبرو من پلاک ۱۰۸

تلفن و دورنگار: ۶۶۴۹۵۰۳۴ - ۶۶۴۰۹۴۲۲ - ۶۶۴۳۸۱ - ۶۹۶

شاپک: ۹-۴۹۱-۱۹۳-۴۷۸

ISBN: 978-600-193-491-9

شعبه فروردین: خیابان ۱۲ فروردین، مقابل توزیرات، پلاک ۲۸۳، طبقه دوم تلفن: ۱۶۶۲
شعبه اردیبهشت: خیابان اردیبهشت (منیری جاوید)، تقاطع شهدای ژاندارمری، پلاک ۵۷ تلفن: ۱۶۴۸۶۷۴

www.majdlaw.ir

E-mail: majdlaw92@gmail.com

سیستم اشتراک پذیری «مجد»:

ارسال پامک حاوی نام و نام خانوادگی و شغل (در صورت تعایل) به شماره ۰۲۱۶۶۴۹۰۹۹۸

فصلنامه حقوقی مجد با ارائه مقالات اساتید مبرز حقوق کشور بطور منظم منتشر می‌شود.

فهرست مطالب

۱۱	مقدمه
۱۹	بخش اول: مفاهیم و کلیات
۲۱	فصل اول: مفاهیم
۲۱	گفتار اول: جراحات پزشکی
۲۱	مبث اول: معنای لغوی جراحات
۲۲	مبحث دو: نزراحت در فقه
۲۶	مبحث سوم: تاصد و جراحات
۲۹	مبحث چهارم: جرایان و دات
۳۳	مبحث پنجم: جاہل قاصر و حاصل مصر
۳۹	گفتار دوم: معنای دیه
۳۹	مبحث اول: معنای لغوی دیه
۴۰	مبحث دوم: دیه از نظر فقهاء
۴۵	مبحث سوم: دیه در اصطلاح حقوقدانان و قوانین
۴۸	گفتار سوم: مفهوم حکم
۴۸	مبث اول: حکم در لغت
۵۰	مبحث دوم: حکم در اصطلاح
۵۳	گفتار چهارم: مفهوم ضمان
۵۹	فصل دوم: کلیات
۵۹	گفتار اول: انواع حکم

۶ بررسی فقهی و حقوقی حکم دیه جراحات پزشکی

مبحث اول: حکم امضایی ۵۹
مبحث دوم: حکم تأسیسی ۶۱
• مبحث سوم: اطلاق امضاء در مقابل مفاهیم مختلف ۶۳
گفتار دوم: انواع دیه ۶۸
مبحث اول: اصلی یا فرعی بودن مصادیق دیه ۷۰
مبحث دوم: تقسیم دیه به اصلی و بدلی ۷۶
گفتار سوم: تأسیسی یا امضائی بودن حکم دیه ۸۰
گفتار پنجم: ظور و برآشت پزشک ۸۳
مبحث اول: عدم ضمان پزشک مطلقاً ۸۴
مبحث دهم: با انتظار مقتضای شرط ۸۶
گفتار پنجم: رابط حقوقی بیان و پزشک ۸۸
مبحث اول: مباشر ۹۰
مبحث دوم: ضمان طبیب غیرمباشر ۱۱۷

بخش دوم: اقوال و ادله در دیه جراحات پزشکی (دیدگاه فقه و حقوق و نظر مختار) ۱۲۱

فصل اول: حکم دیه در جراحات منتهی به نقص عضو (دیدگاه فقه و حقوق و نظر مختار) ۱۲۸
گفتار اول: دیه چشم ۱۲۸
مبحث اول: دیه از بین بردن کامل چشم ۱۲۸
مبحث دوم: دیه چشمی که بینایی ندارد ۱۳۰
مبحث سوم: دیه یلکها ۱۳۱

۷ فهرست مطالب

۱۳۳	مبحث چهارم: دیه چشم نایینای مادرزاد
۱۳۴	گفتار دوم: دیه گوش
۱۳۴	مبحث اول: دیه از بین بردن کامل گوش
۱۳۵	مبحث دوم: از بین رفتن نرمی گوش
۱۳۶	گفتار سوم: دیه بینی
۱۳۸	گفتار چهارم: دیه لب‌ها
۱۳۹	گفتار پنجم: دیه زبان
۱۴۰	گفتار ششم: دندان‌ها
۱۴۱	گفتار هفتم: ده دس و پا
۱۴۲	فصل دوم: حکم دیه در جراحات منتهی به اختلالات روحی از دیدگاه فقه و حقوق و نظر مختار
۱۴۲	گفتار اول: دیه زوال عقل
۱۴۴	گفتار دوم: برگشت عقل
۱۴۵	فصل سوم: حکم دیه در جراحات منتهی به سواس از دیدگاه فقه و حقوق و نظر مختار
۱۴۵	گفتار اول: از بین رفتن حس شنوایی
۱۴۸	گفتار دوم: از بین رفتن حس بینایی
۱۵۱	گفتار سوم: از بین رفتن حس بروایی و چشایی
۱۵۴	فصل چهارم: حکم دیه در جراحات منتهی به فوت از دیدگاه فقه و حقوق و نظر مختار
۱۵۴	گفتار اول: انواع خطأ و حکم دیه
۱۵۷	مبحث اول: مصادیق قتل شبه عمد در قانون جدید

۸ بررسی فقهی و حقوقی حکم دیه جراحات پزشکی

مبحث دوم: قتل خطای مخصوص ۱۵۹
گفتار دوم: مقررات اعمال جراحی در ارتباط با ضمان پزشک ۱۶۱
مبحث اول: اخذ برائت قبل از درمان ۱۶۲
مبحث دوم: اخذ رضایت قبل از درمان ۱۶۴
جمع آنی و نتیجه گیری ۱۶۷
نیروست: منابع ۱۷۷

مقدمه

در فقه اسلامی پزشک امین جامعه است و فعلی را که بر روی مريض انجام می دهد، از روی احسان است؛ «وَمَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ»^۱ و «هُلْ جَرَأَ الْإِحْسَانُ إِلَّا إِحْسَانٌ؟»^۲ بنابراین در قبال خسارت ناشی از درمان او خسارتی ندارد. پزشکی از علوم مباح و مشروع است و آموختن آن در حد نیاز، راجح است اگر بیماران، واجب کفایی می باشد.^۳ بر پزشک، رسیدگی به حالت بیمار شرعاً و بر بیمار نیز که از مکلفین به شمار می آید، مراجعته به طبیب، به خانزوج و جوب عقلی و شرعاً دفع ضرر از آدمی^۴ و حفظ جان خویش، واجب می باشد. از جمله دلایل این آیه «و لَا تلقوا بِاِيْدِيْكُمْ إِلَى التَّهْلِكَهِ»^۵ و مصیت «إِذْرِ وَ لَا ضَرَارٌ»^۶ می باشد.

۱- آیه ۹۱ سوره مبارکه توبه.

۲- آیه ۶۰ سوره مبارکه الرحمن.

۳- انصاری، مرتضی بن محمد امین، کتاب المکاسب، کنگره جهانی بزرگ است؛ بیخ اعظم انصاری، چاپ اول، قم، ۱۴۱۵، ج ۲، ص ۱۲۹.

۴- فاضل مقداد، جمال الدین مقداد بن عبد الله، التتفیح الرائع لمختصر الشرائع، مصحح: حسینی کوه کمری، سید عبد اللطیف، کتابخانه آیت الله مرعشی نجفی، چاپ اول، قم ۱۴۰۴، ج ۴، ص ۴۶۹.

۵- آیه ۱۹۵، سوره بقره.

۶- کلشی، ابو جعفر محمد بن یعقوب، الکافی، دارالکتب الاسلامیة، چاپ چهارم، تهران، ۱۴۰۷، ج ۵، ص ۲۹۲.

۱۲ بروزی فقهی و حقوقی حکم دیه جراحات پزشکی

بر اساس این ضرورت، در شریعت مقدس اسلام، پزشکی که در قوانین موضوعه، تنها به عنوان «حق» شناخته می‌شود؛ در اسلام، نوعی واجب کفایی دانسته شده و مطابق قاعده فقهی «من له الغنم فعلیه الغرم» منتفع این امر، مریض می‌باشد.

گاهی اتفاق می‌افتد که پزشک جراح ضمن عمل جراحی که مطابق قاند ننی نیز صورت گرفته، جراحاتی به مریض وارد می‌آورد که عواقب خزم‌ناک داشته یا منجر به مرگ مریض می‌شود. در این حالت آیا می‌توان جراح را به عذر ارتکاب قتل تحت تعقیب قرار داد یا خیر؟ از این حیث نیز بین قوانین و دین جهان با قوانین اسلام تفاوت وجود دارد. زیرا قوانین موضوعه کار نمی‌کنند. ابعان حق محسوب می‌کنند. در حالی که در شریعت اسلام کار پزشکی، امری واجب است و پزشک ملزم می‌باشد تا اندوخته‌های علمی خود را در حدمه، جامعه قرار دهد.^۱

لاضرر حکم می‌کند که زیان وار به بی‌در، حیران نشده باقی نماند.^۲ در شرع اسلام، هدر و تلف جان مسلمان، با توجه به فایده «لاییطل دم امرء مسلم»،^۳ نارواست. از آن طرف، پزشک برای حذف جان مسلمان قصد

۱- عوده، عبدالقدیر، التشريع الجنائي الاسلامي (حقوق جزای اسلامي)، دارالحياء، التراث العربي، چاپ اول، ۱۴۰۵، ج ۴، ص ۲۴۰.

۲- نجفی، محمد حسن، جواهر الكلام في شرح شرائع الإسلام، چاپ ششم، مکتبه الاسلامية، تهران، ۱۴۰۴، ج ۲۷، ص ۲۲۴. (نعم لو كان ذلك بعنوان الطبابة والبيطرة ترتيب الضمان لحصول الفساد بما كان يراد منه الصلاح)

۳- کلینی، ابو جعفر محمد بن یعقوب، همان، ص ۱۴۲

مداوای وی را کند؛ چراکه به عنوان مکلف، امر واجبی بر گردن وی بوده که می‌بایست به نتیجه مطلوب برسد. پس مانند این است که فعلش شبیه عمد باشد، هر چند احتیاط نماید و جدیت به خرج دهد و مریض نیز اذن به علاج داده باشد. در این رابطه مسئولیت پزشک نسبت به پرداخت دیه ثابت نگردد که در حالات مختلف، مقدار دیه ممکن است متغیر باشد. جراحات مختلف که به وسیله پزشک بر مریض وارد می‌شود و دیه‌ای که به آن تعلق نماید، موضوع اصلی این تحقیق را تشکیل می‌دهد.

بیان مسأله

از ابواب مهم و حقوق موضوعه ایران، بحث دیات است که دارای مسائل مختلفی می‌باشد. هر نام در جای خود نیاز به بحث و دقیق فراوان دارد؛ یکی از آنها توجیه بحث دیه براحتی است که در نتیجه عملیات پزشکی بوجود آمده است و هم جنبه مسئولیت مدنی و هم جنبه مسئولیت کیفری را در بر می‌گیرد. این بحث این‌که ای علم فقه قدمت دارد و دیدگاه‌های مختلفی هم در باب مسئولیت پزشکان با خصوص در باب پرداخت دیه جراحات وارد به بیمار وجود دارد که سه حلقه حکم بر مسئولیت پزشک می‌کند و ادله مختلفی هم دارد که بررسی می‌کند. لذا در آغاز بحث، بررسی کلی دیات و سپس توجه به دیه جراحات پزشکی و مسئولیت کیفری و حقوقی بسیار مهم است.

جامعه از بد و تکوین به طبیب و طبابت به دیده احترام نگریسته، چراکه حفظ جان فرد و جامعه، از بزرگترین مصالح از منظر اسلامی است. شرع و

۱۴ برسی فقهی و حقوقی حکم دیه جراحات پزشکی
قانون نسبت به این موضوع بی توجه نبوده و وظیفه خود دانسته که
وظایف، روابط و حقوق بین بیمار و پزشک را تبیین نماید. از مهترین
مسایل در حقوق پزشکی، رابطه بین بیمار و پزشک و مسئولیت پزشک در
قبال بیمار است.

طیب ایندائی ضامن می باشد، به عبارتی صریح‌تر چنانچه طیب بدون
اخذ برائت از بیمار یا اولیای وی طی درمان آسیبی به بیمار برساند ضامن
نمی باشد. مگر اینکه با اخذ برائت خود را از این ضامن خلاصی دهد؛ یعنی این
چنانچه بیب از شروع درمان یا اعمال جراحی از مریض یا ولی او یا
صاحب حیوان را تاصل نماید، ضامن خسارت جانی، مالی یا نقص
عضو نیست و در موارد فوق که اجازه گرفتن ممکن نباشد، طیب ضامن
نمی باشد. با این وجود دعوی که پزشک خطاکار باشد و جوانب
حرفاء را مد نظر قرار نداده باشد ر برابر بیمار به جهت جراحات و
خسارات جسمی ضامن است. بیمار اجازه به معالجه می دهد نه اجازه تلف
و نقص عضو یا قتل خود؛ اگر پزشک ادعا کند عداش شرعاً جایز بوده،
باید در جواب بگوییم ممکن است عملی شرعاً جائز باشد، اما انعام آن
فعل مسئولیت آور باشد، مانند آنجا که پدر علیرغم اینکه برای تأدیب
فرزندان مجاز به استفاده از قدری از خشونت هستند، اما چنان‌نهادیب
منجر به فوت و صدمه جسمانی فرزند گردد، مسئول می باشند.^۱

۱- طباطبایی، سید علی، ریاض المسائل فی بیان الاحکام بالدلائل، چاپ اول، بیروت،
دارالهادی، ۱۴۱۲، ج ۱۰، ص ۱۰۸ و نجفی، محمدحسن، همان، ص ۴۲.

مسئله‌ای که در این رابطه مطرح می‌شود اینکه؛ آیا پزشک ماهر خطکار، مسئول اعمال خویش و ضامن جبران خسارات واردہ بر بیمار می‌باشد یا خیر؟ در صورت بی احتیاطی و بی مبالغه مسئولیت پزشک چیست؟ مسئولیت پزشک در جراحات نسبت به پرداخت دیه در حالات مختلف چگونه است؟

محترده حقیق

مباحثی که را ان رساله مطرح می‌شود، علاوه بر موارد تعلق دیه در انواع مختلف حادثه‌پذیری، به مبانی مسئولیت پزشک و برائت وی نیز می‌پردازد. اینکه در چه صورت پزشک از مسئولیت مبری است و در چه صورت ضامن و مسئول بیمار حادث است.

سؤالات تحقیق

با در نظر گرفتن موضوع و مساله حقیق، من توان سوالاتی در قالب سوال اصلی و سوالات فرعی از قرار ذیل مطرح نمود:

سؤال اصلی (عنوان رساله)

- آیا پزشک بنا بر دیدگاه فقه و حقوق در دیه جراحه پذیر، پزشکی ضامن است یا خیر؟

سؤالات فرعی

۱- مطابق مبانی فقهی و حقوقی مسئولیت مدنی و کیفری حاصله از جراحات پزشکی به عهده چه کسی و تا جه میزان است؟

۱۶ برورسی فقهی و حقوقی حکم دیه جراحات پزشکی

۱- کسب رضایت بیمار در برائت ذمه پزشک از مسئولیت مطابق فقه امامیه و حقوق چه تأثیر دارد؟

۲- هنگام اضطرار و خطر مرگ بیمار که امکان کسب برائت و رضایت نیست تکلیف مسئولیت پزشک چه می شود؟

فرضیات تحقیق

- ر باسخ به سوالات مطرح شده می توان فرضیات زیر را ارائه نمود:

۱- مطابق فقه و حقوق چنانچه پزشک خطایکار موجب تلف جان یا نقص عظ و گرد ضامن پرداخت دیه است.

۲- مطابق فقه و حقوق در صورتی که پزشک ماهر به واسطه خطایکار مبادرت موجب تلف جان با عضوی از بیمار گردد، ضامن است.

۳- کسب رضایت گرچه پزشک ماهر و بدون خطایکار را از مسئولیت مبرأ می کند، ولی پزشک ماهر را به موجب مبانی فقهی و حقوقی مسئولیت دارد.

۴- در صورتی که کسب رضایت جهت عمل راهی توسط پزشک ماهر ممکن نباشد، در صورت تلف جان یا نقص عزوبه واسطه قاعده احسان از مسئولیت مبرأ است.

اهداف و فوائد تحقیق

از جمله اهداف این تحقیق عبارتند از:

۱- بدست آوردن حکم تطبیقی دیه جراحات پزشکی از دیدگاه فقه و حقوق؛

۲- تبیین مبانی فقهی برائت و ضمانت پزشک؛

۳- تفکیک مسئولیت پزشک در وضعیت مباشرت و عدم مباشرت ایراد جراحات با رویکردی تطبیقی در فقه و حقوق؛

۴- بررسی نقاط ضعف و قوت قوانین مجازات مرتبط با دیه جراحات پزشکی و الگو برداری از مبانی فقهی مشهور در امر تدوین و تصحیح قوانین.

ضرورت انجام - تبیق

یکی از مباحث مطرح شده در فقه و حقوق بحث دیات و به خصوص دیه جراحات زسک است که به طور گسترده، طیف وسیعی از بیماران، پزشکان و دسته درمان حوزه درمان و سلامت را در بر می‌گیرد. شرکت‌های بیمه نیز اکنون تعییف قیقی از حوزه مسئولیت خود در قبال جراحاتی که پزشکان به دلایل مختلف بر بیماران وارد می‌کنند و نحوه پرداخت دیه، آنها ندارند. همچنین مشکل همیشگی بیماران و پزشکان به عنوان دو قشر مرتبط با این مسئله، ناشی این ضرورت افزوده است. بنابراین انجام این تحقیق ضروری می‌باشد.

سوابق و پیشینه تحقیق

در خصوص این بحث به طور مشخص فعالیت خاصی انجام نکرفته است و عمله فعالیت‌ها بیشتر در خصوص کلیات باب دیات بوده است. البته مقالاتی اندک در این خصوص نگاشته شده است که یکی توسط وزارت بهداشت و دیگری توسط نظام پزشکی انجام شده است اما

۱۸ ■ بررسی فقهی و حقوقی حکم دیه جراحات پزشکی
جوابگوی سوالات و شباهات مطرح شده در خصوص دیه جراحات
پزشکی نیست. همچنین در خصوص حکم تطبیقی دیه جراحات پزشکی
تحقیق خاصی مشاهده نگردیده است.
ساماندهی تحقیق

پایان نامه حاضر مشتمل بر دو بخش اول با عنوان
مفهوم و کلیات شامل؛ فصل اول: مفاهیم؛ دیه، حکم، ضمان، جراحات،
جهل قاصر و جاہل مقصو، فصل دوم: کلیات؛ گفتار اول: انواع حکم،
گفتار دو؛ انواع دیه، گفتار سوم: انواع قصور پزشکی، گفتار چهارم:
تأسیسی یا املاکی یون حکم دیه، گفتار پنجم: رابطه حقوقی بیمار و
پزشک، بخش دوم: اسناد و ادله در دیه جراحات پزشکی از
دیدگاه فقه و حقوق و نظر محقق اهل و ادله در دیه جراحات پزشکی از
پرائیت در جراحات پزشکی؛ گفتار دل: ضمان پزشک، گفتار دوم: برائت
پزشک از دادن ضمان و فصل دوم: صادق آوار جراحات و حکم دیه؛
گفتار اول: حکم دیه در جراحات منتهی به نائم عضو، گفتار سوم: حکم دیه در
دیه در جراحات منتهی به اختلالات روحی، گفتار سوم: حکم دیه در جراحات
منتهی به تغییر حواس، گفتار چهارم: حکم دیه در جراحات
منتهی به فوت و در پایان به بیان نتیجه‌گیری و ارائه پیشنهاد و منابع
مورد استفاده پرداخته شده است.